

Arrest

nr. 156 473 van 16 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsclan Reer Hamar. U werd geboren op X in X, waar u steeds woonde in het district Wadajir. U vervulde de lagere school en hielp nadien uw moeder met het huishouden. Sinds april 2011 kreeg u telefoons van leden van Al Shabaab waarin zij u meedeelden dat ze u wilden uithuwelijken aan een oudere man. Om dit te vermijden huwde u op 3 juni 2011 met F.A.A. (°6 juni 1990). Jullie woonden nog niet samen. De leden van Al Shabaab ontdekten dat uw man voor de regering werkte en contacteerden u opnieuw telefonisch. Ze dreigden uw echtgenoot te vermoorden omwille van zijn banden met de regering en ze stelden dat

jullie huwelijk niet geldig was. Op 20 oktober 2011 vielen ze binnen in jullie woning in Elasha Biyaha, waar u verbleef met uw man. Jullie werden beide geslagen en uw man werd meegenomen. De Al Shabaab leden zochten u opnieuw op en stelden dat u uw echtgenoot niet levend zou terugzien. Ze eisten dat u met een lid van Al Shabaab zou huwen. U vroeg bedenktijd en kreeg de waarschuwing dat u intussen het land niet mocht verlaten. Op 23 oktober 2011 probeerde uw vader u met de auto naar Wadajir te brengen om u in veiligheid te brengen, maar in Wadajir werd hij doodgeschoten door Al Shabaab. U verbleef op dat moment al bij een vriend van uw vader in Wadajir. Een vriend van uw vader legde contact met een smokkelaar en op 5 november 2011 vertrok u per vliegtuig van Mogadishu naar Kenia, waar u bleef tot 26 november 2011. U landde op 27 november 2011 in een u onbekend land en kwam op 28 november 2011 per trein in België aan. U vroeg dezelfde dag asiel aan. Op 20 mei 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd op 19 december 2014, omwille van nieuwe documenten die u voorlegde tijdens de beroepsprocedure en die verder onderzocht dienden te worden door het CGVS. U legde tijdens de beroepsprocedure een "Death report" van het Madina ziekenhuis dd. 26/11/2011 voor en een "Death declaration" dd. 28/05/2014, uitgegeven door de Somalische ambassade in België, waarin het overlijden van uw beweerde echtgenoot geattesteerd wordt en de inhoud van het "Death report" van het Madina ziekenhuis dd. 26/11/2011 bevestigd wordt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Uw kennis over de regio Mogadishu en de geo-politieke situatie aldaar, laat te wensen over, waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden.

Vooreerst dient opgemerkt dat u een zekere scholingsgraad bezit, u stelt immers acht jaar onderwijs gelopen te hebben op de Sidi lagere school in Wadajir, Mogadishu (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 5). U zou tot uw zeventiende, dus tot in 2010 naar school gegaan zijn (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 5). Dit wil zeggen dat u relatief geschoold was, zeker daar Somalië de laagste scholingsgraad ter wereld heeft, waarbij slechts 30 % van de bevolking naar de lagere school gaat, meisjes nog minder dan jongens. Men kan dan ook verwachten dat u zich enigszins bewust bent van uw omgeving en dat u kan antwoorden op eenvoudige vragen met betrekking tot uw onmiddellijke leefwereld.

Echter blijkt ten eerste dat uw geografische kennis van Mogadishu, uw beweerde regio van herkomst en van het district Wadajir, waar u gewoond zou hebben, te wensen overlaat.

Gevraagd de verschillende districten van Mogadishu te noemen en te plaatsen, legt u wisselende verklaringen af. Zo noemt u Deynille als een district dat aan de zee ligt en als een district dat niet aan de zee ligt (zie gehoorverslag CGVS d.d. 30/1/2014, p.7). Gevraagd hoe men naar Deynille kan lopen vanuit uw district, Wadajir, stelt u dat men via Hodan of Dharkenley kan gaan en ook via Karaan (zie CGVS d.d. 30/1/2014, p.7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Deynille noordelijk van Wadajir ligt, met inderdaad Hodan en Dharkenley er tussenin, maar dat Karaan helemaal aan de andere kant van Mogadishu ligt. Opnieuw wordt u dus gevraagd welke districten er tussen Wadajir en Deynille liggen en of de districten die u noemde er alle drie tussen liggen. Op deze vraag antwoordt u kortweg met "Waberi". Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Waberi ten zuiden van Wadajir ligt, terwijl Deynille noordelijk van Wadajir ligt, dus wordt u nu gevraagd of Waberi tussen Wadajir en Daynille ligt. Hierop antwoordt u dat men via Dharkenley naar Deynille kan gaan, zonder te antwoorden op de gestelde vraag. (CGVS d.d. 30/1/2014, p.8.) Shangani noemde u als een district dat niet aan de zee grenst (CGVS d.d. 30/1/2014, p.7), hoewel het wel degelijk aan de zee grenst. Gevraagd welke districten er tussen Wadajir en Hawl Wadaag liggen stelt u dat Waberi, Hamar Weyne, Hamar Jajab en Shibis er tussen liggen grenst (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 20), hoewel Hamar Weyne en Shibis (ver) voorbij Hawl Wadaag liggen, vanuit Wadajir. Uit deze wisselende en deels strijdige verklaringen blijkt dat u de districten van Mogadishu, zelfs degene die grenzen aan uw eigen district, zoals Waberi, slecht kan plaatsen. Verder noemt u Digfer als een ziekenhuis in Mogadishu, maar u plaatst het verkeerdelijk in Madina, nochtans uw eigen district (Wadajir heette voordien Madina, zie info administratief dossier), terwijl het in Hodan gelegen is.

Gevraagd in welke stad je terecht komt voorbij Elasha Biyaha als je vanuit Mogadishu komt, stelt u dat Ex-control Afgoye voorbij Elasha Biyaha ligt (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 10). Nochtans is Ex-control Afgoye geen stad, maar een voormalige controlepost in Mogadishu, op de weg naar Afgoye. Men passeert Ex-control Afgoye vlak voor men Mogadishu verlaat, op het punt waar de districten Dharkenly, Daynille en Hodan (zie informatie administratief dossier). U stelt echter dat Ex-control Afgoye niet in Mogadishu is (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 10), maar vlak voor Afgoye (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 14), voorbij Elasha Biyaha (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 10). Met betrekking tot Bakaramarkt, de grootste markt van heel Somalia en erg bekend in Mogadishu, valt op dat u deze volledig in uw eigen district, in Madina plaatst (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 9), hoewel de markt verspreid ligt over Howlwadag, Hodan en Wardhigley (zie informatie administratief dossier). Er kan niet worden aangenomen dat iemand deze markt verkeerdelijk in zijn eigen district zou situeren indien men werkelijk uit Mogadishu afkomstig is. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS (d.d. 29/4/2014), wist u wel correct de districten te noemen waarover Bakaramarkt verspreid is. Ter verklaring stelde u dat u zich na uw bevalling herinnerde waar de markt werkelijk gelegen was. U kan nu ook correct de districten noemen die tussen Wadajir en Bakaramarkt gelegen zijn. (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 8.) Het blijft echter eigenaardig dat u deze grote en bekende markt aanvankelijk verkeerdelijk in uw eigen district situeerde en uw verklaring dat u ziek was en de volgende dag bent bevallen kan bezwaarlijk verklaren waarom u tijdens het eerste gehoor volstrekt foutief antwoordde op deze vraag. Overigens gaf u op geen enkel moment tijdens het gehoor aan dat u zich niet goed zou voelen. Gevraagd waar de pastafabriek in Mogadishu zich bevindt stelde u, eveneens verkeerdelijk, dat deze zich in Madina district bevindt, langs Maka Al Mukarama straat (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 7), hoewel de fabriek zich in het uiterste punt van Yaqshid district bevindt, bijna aan de andere kant van Mogadishu (zie informatie administratief dossier). Nochtans werd u aan het begin van het eerste gehoor uitdrukkelijk gevraagd niet te gokken (CGVS d.d. 30/1/2014, p.2). Gezien de vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen, komt de oppervlakkige kennis die u wel tentoon spreid ingestudeerd over.

Ook uw verklaringen over de socio-politieke situatie in Mogadishu vertonen flagrante lacunes en tegenstrijdigheden met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Hoewel u enkele namen van krijgsheren met bijhorende clan kan noemen en u in het algemeen de belangrijkste groepen en personen in de Somalische politiek kan benoemen, valt het op dat u vele belangrijke gebeurtenissen foutief situeert in de tijd of tegenover elkaar. Zo noemt u weliswaar Muse Sudi en Omar Finish in Madina district, maar u stelt dat zij tegen elkaar vochten van 2006 tot 2009 (CGVS d.d. 30/1/2014, p.15), hoewel er al in 2002 gerapporteerd werd over gevechten tussen beide krijgsheren en hoewel de krijgsheren in 2006 door de Islamitische rechtbanken werden verdreven. Veel krijgsheren sloten vervolgens aan bij de interim regering. Nadat de Islamitische rechtbanken op hun beurt verslagen werden, werden de krijgsheren ontwapend in 2007 (zie informatie administratief dossier). Het is dus eigenaardig dat u de gevechten tussen Muse Sudi en Omar Finish situeert van 2006 tot 2009, terwijl de krijgsheren sinds 2006 geen controle meer hadden in Mogadishu. Bovendien noemt u de Islamitische rechtbanken pas in 2008 (CGVS d.d. 30/1/2014, p.15), hoewel ze opkwamen en weer verslagen werden in 2006 (zie informatie administratief dossier).

Verder bent u in het geheel niet in staat om de concrete situatie in Mogadishu met betrekking tot Al Shabaab toe te lichten, hoewel u nota bene stelt gevlucht te zijn uit Somalië omwille van problemen met

deze groepering (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 3,4,5). Op 9 oktober 2010 zou u vanuit Wadajir, Mogadishu naar Elasha Biyaha gevlucht zijn (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 2). Doch u kan de situatie in Wadajir/Madina op dat moment in het geheel niet concreet beschrijven. U stelt dat er een hevige oorlog woedde (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 3) , maar kan nauwelijks toelichten tussen welke partijen er gevochten werd. Zo stelde u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dat jullie in 2010 naar Elasha Biyaha vluchtten omdat er zware gevechten waren en heel veel mensen daarnaartoe vluchtten (CGVS d.d. 30/1/2014, p.17). Gevraagd wie er vocht stelt u niet te weten wie allemaal tegen wie vocht, maar u denkt dat het vooral clans onder elkaar waren (CGVS d.d. 30/1/2014, p.17). Tijdens het tweede gehoor stelt u echter dat het wel degelijk Al Shabaab was die met de overheid vocht in 2010 (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 3). Deze wisselende verklaringen over de gevechten in uw eigen district komen weinig doorleefd over. Volgens uw verklaringen kwam Al Shabaab in 2010 naar Madina en vochten ze met de overheid in Wadajir en Dharkenley (twee districten die volgens uw verklaringen vroeger samen Madina vormden (CGVS d.d. 30/1/2014, p.8)) (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 3). U kan echter niet aangeven op welke plaatsen in Madina (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 3) of zelfs in Mogadishu in het algemeen er gevochten werd door Al Shabaab (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 17). Gevraagd of er bepaalde districten in Mogadishu onder controle waren van Al Shabaab, of juist van de overheid, herhaalt u enkel dat Mogadishu in handen was van Al Shabaab (CGVS d.d. 30/1/2014, p.17). U stelt dat Mogadishu in handen was van Al Shabaab sinds een paar maanden voor u naar Elasha Biyaha vertrok, dus sinds begin 2010 (CGVS d.d. 30/1/2014, p.18). Dit is eigenaardig, aangezien de situatie in uw eigen district Wadajir/Madina juist in 2010 gevoelig verbeterde met betrekking tot Al Shabaab. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt had Al Shabaab bepaalde plaatsen in Madina onder controle tot in 2009, maar werden ze sindsdien uit Madina verdreven, waardoor Madina begin 2010 één van de veiligste districten in Mogadishu was. Ook latere berichten tonen aan dat Al Shabaab sinds 2010 in uw district weinig invloed had, vergeleken met andere districten in Mogadishu. (Zie informatie administratief dossier.) Uw lacuneuze en strijdige verklaringen met betrekking tot de situatie in Mogadishu en meerbepaald in Wadajir, maken dat nog weinig geloof kan gehecht worden aan uw bewering tot oktober 2010 steeds in Wadajir gewoond te hebben (CGVS d.d. 30/1/2014, p.5, 6). Men zou immers verwachten dat u bij benadering kan toelichten in welke districten in Mogadishu er meer of minder gevochten wordt en in welke districten Al Shabaab meer of juist minder controle heeft. In elk geval zou men, zeker gezien uw scholingsgraad, niet verwachtend dat u op dit vlak met betrekking tot uw eigen district verklaringen aflegt die flagrant strijdig zijn met andere van uw verklaringen of met objectieve informatie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Wadajir, Mogadishu en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. **Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.**

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het tweede gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 april 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en (reis)documenten. U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Vervolgens werd u tijdens het tweede gehoor zelfs expliciet geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het eerste gehoor niet kon overtuigen van uw afkomst uit Mogadishu en u werd er opnieuw op

gewezen dat indien geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef er echter bij dat u Somalische bent en tot 2010 steeds in Mogadishu woonde (CGVS d.d. 29/4/2014, p. 10). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Met betrekking tot het medisch verslag dat u voorlegt dient opgemerkt dat de arts weliswaar attesteert dat u verschillende littekens hebt opgelopen, doch geen uitspraak doet over hoe u deze hebt opgelopen. Hierbij worden slechts uw verklaringen herhaald. In elk geval biedt het verslag geen aanwijzing voor uw nationaliteit of herkomst, welke ter discussie staat. De aangifte van geboorte van de Somalische ambassade d.d. 14/02/2012 die u voorlegt kan evenmin als bewijs van uw nationaliteit of herkomst uit Mogadishu worden aangenomen. Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie kan een lucratieve privéhandel in Somalische documenten blijken in de buurlanden van Somalië. Voorts blijkt dat Somalië in de 'Corruption Perceptions Index 2013' op rang 175 komt van de door de niet-gouvernementele organisatie 'Transparency international' 175 onderzochte landen en dus als het meest corrupte land ter wereld wordt gerangschikt. Ook de documenten uitgereikt door de Somalische ambassades werden onderzocht door meerdere EU landen, waaronder België en het Verenigd Koninkrijk, maar ook door onder meer Zwitserland, de Verenigde Staten en Canada. Hun bevindingen zijn gelijklopend en bevestigen naast een winstgevende privéhandel in Somalische documenten, het gemak waarmee identiteitsdocumenten kunnen worden verkregen op de ambassades. Tevens kan hieruit blijken dat de Somalische ambassades een feitelijke onbegrensde appreciatiebevoegdheid hebben om de Somalische nationaliteit toe te kennen (of in te trekken) en op basis hiervan Somalische identiteitsdocumenten uitreiken. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. In dit geval dient opgemerkt dat u tijdens een uitgebreid gehoor op de zetel van het CGVS uw Somalische nationaliteit en herkomst niet kon aantonen, waardoor aan de documenten die u ter ondersteuning van deze nationaliteit en herkomst voorlegt evenmin bewijswaarde kan gehecht worden. Documenten dienen immers, om van enige waarde te zijn, gepaard te gaan van geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

Met betrekking tot het "Death report" van het Madina ziekenhuis dd. 26/11/2011, dat betrekking heeft op het overlijden van uw beweerde echtgenoot, dient te worden opgemerkt dat u uw Somalisch nationaliteit en verblijf in Somalië niet heeft aangetoond en dus evenmin kan worden aangenomen dat u in Somalië getrouwd was met een zekere F.A.A.. Hoewel in de "Death declaration" dd. 28/05/2014, uitgegeven door de Somalische ambassade in België, het overlijden van uw beweerde echtgenoot geattesteerd wordt en de inhoud van het "Death report" van het Madina ziekenhuis dd. 26/11/2011 bevestigd wordt, blijkt uit nader onderzoek door het CGVS dat de persoon die het "Death report" ondertekend heeft op 26/11/2011, namelijk dokter Sheikhdon Salad Elmi, op dat moment geen directeur was van het ziekenhuis Madina en dit document dan ook niet in deze hoedanigheid kon ondertekenen. Deze vaststelling ondermijnt op zeer ernstige wijze de bewijswaarde van dit "Death report". Het feit dat u volgens uw verklaringen tijdens uw laatste gehoor voor het CGVS (in april 2014) niet op de hoogte was van het lot van uw verdwenen echtgenoot (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 12), terwijl deze volgens het attest reeds in 2011 overleden was, bevestigt nog de twijfels met betrekking tot de voorgelegde documenten. Hoewel u tijdens uw gehoor stelt met niemand nog contact opgenomen te hebben sinds uw vertrek uit Somalië omwille van de moeilijke omstandigheden ten tijde van uw vertrek (CGVS d.d. 30/1/2014, p. 12), kan van een asielzoeker verwacht worden dat hij alles in het werk stelt om, op welke wijze dan ook, relevante informatie in te winnen met betrekking tot zijn asielaanvraag. Los daarvan kan verwacht worden dat u alles in het werk zou stellen om u te informeren over het lot van uw echtgenoot. Dat u klaarblijkelijk heeft nagelaten zich te informeren over het lot van uw echtgenoot tot na het ontvangen van de weigeringsbeslissing door het CGVS, komt weinig aannemelijk over. Er kan niet worden ingezien waarom u deze informatie niet van bij het begin van de procedure heeft voorgelegd, nu blijkt dat uw man reeds overleden was nog voor u in België bent aangekomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Nieuwe documenten".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 13 mei 2015 een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "van de manifeste vergissing in appreciatie".

Verzoekster "verklaard over de Somalische nationaliteit te beschikken. Kandidaat vluchteling heeft problemen en bedreigingen gekend in zijn land van oorsprong. Hij kon geen specifieke bescherming krijgen. Op 28-11-11 kwam hij in België en vroeg asiel aan. Ter staving van zijn asielrelaas legde KV documenten neer. Kandidaat vluchteling werd verhoord 30-1-14 en 29-4-14. Een negatieve beslissing werd genomen die de 20-5-14 die werd vernietigd door de RVV op 19 december 2014. Een tweede negatieve beslissing werd op 17-4-2015 genotificeerd."

Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal "een vergissing van appreciatie begaan": "*-De punt 199 van de HCR Gids was niet gerespecteert-si normalement une entrevue doit suffire pour faire la lumière sur la position du demandeur, une entrevue supplémentaire peut être nécessaire pour permettre à l'examineur de résoudre les inconséquences apparentes et les contradictions et pour trouver l'explication de toute représentation fausse ou dissimulation de faits matériels. En elles-mêmes, des déclarations inexactes ne constituent pas une raison pour refuser le statut de réfugié et l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diverses circonstances du cas" (Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, - punt 199 -)"*.

Zij stelt "dat de nieuwe proeven die aanwezig waren werden door de ambassade van Somalie gevraagd. De CGVS beweerd toch dat die proeven niet geldig zijn. De Ambassade heft een confirmatie van dit info gegeven."

Zij meent dat "de bestreden beslissingen nietig dienen te worden verklaard" en dat "niet kan worden aangetoond dat het ernstig en erge gevaar niet bestaat".

Verzoekster vraagt "de genomen bestreden beslissingen nietig te verklaren en/of te hervormen".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster maakt haar Somalische afkomst en nationaliteit niet aannemelijk, gezien zij manifest onwetend is over haar eigen geografische en socio-politieke situatie in Mogadishu, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld.

2.4. In haar verzoekschrift verklaart verzoekster *“over de Somalische nationaliteit te beschikken”*. Volgens haar heeft de commissaris-generaal *“een vergissing van appreciatie begaan”*: *“-De punt 199 van de HCR Gids was niet gerespecteert-si normalement une entrevue doit suffire pour faire la lumière sur la position du demandeur, une entrevue supplémentaire peut être nécessaire pour permettre à l'examineur de résoudre les inconséquences apparentes et les contradictions et pour trouver l'explication de toute représentation fausse ou dissimulation de faits matériels. En elles-mêmes, des déclarations inexactes ne constituent pas une raison pour refuser le statut de réfugié et l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diverses circonstances du cas” (Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, - punt 199 -)”*.

2.5. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in twee uitgebreide gehoren (30 januari 2014 en 29 april 2014) terecht heeft doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden heeft haar nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Immers verzoekster dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en haar eigen leefwereld. Zij bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden.

2.6. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoekster incoherente en foutieve verklaringen aflegde over de verschillende districten van Mogadishu. Verzoekster weet niet welke districten aan de zee liggen terwijl dit op eenvoudige visuele wijze kan vastgesteld worden (zie CGVS-gehoor, 30 januari 2014, p. 7: Deynille wel/niet aan de zee en inzake Shangani). Evenmin weet ze hoe ze zich moet verplaatsen in haar omgeving en hoe ze naar Deynille kan lopen vanuit haar district, Wadajir (gehoor 30 januari 2014, p. 7-8). Verzoekster plaatste het ziekenhuis en de pastafabriek foutief terwijl dit belangrijke plaatsen zijn. Gevraagd in welke stad men terecht komt voorbij Elasha Biyaha als men vanuit Mogadishu komt, antwoordde verzoekster dat Ex-control Afgoye voorbij Elasha Biyaha ligt (gehoor 30 januari 2014, p. 10), terwijl Ex-control Afgoye volgens de informatie in het administratief dossier geen stad is, maar een voormalige controlepost op de grens van Mogadishu op de weg naar Afgoye, op het punt van de districten Dharkenly, Daynille en Hodan. In tegenstelling tot deze informatie, gaf verzoekster aan dat Ex-control Afgoye niet in Mogadishu is, maar vlak voor Afgoye, voorbij Elasha Biyaha (gehoor 30 januari 2014, p. 10). Verzoekster situeert ook de Bakaramarkt, de grootste markt van heel Somalië en Mogadishu verkeert. Zij beweerde dat deze markt volledig in haar eigen district, in Madina, ligt (gehoor 30 januari 2014, p. 9), hoewel de markt verspreid ligt over Howlwadag, Hodan en Wardhigley. Ten slotte is het opvallend dat verzoekster tijdens haar tweede gehoor plots wel correct de districten kon noemen waarover Bakaramarkt verspreid is en ook correct de districten die tussen Wadajir en Bakaramarkt gelegen zijn kon aangeven (gehoor 29 april 2014, p. 8). Dit wijst erop dat verzoekster zich door het instuderen van bijkomende kennis de Somalische nationaliteit alsnog probeert aan te meten.

2.7. Ook over de socio-politieke situatie in Mogadishu was verzoekster onaannemelijk onwetend. Vooreerst blijkt dat verzoekster belangrijke gebeurtenissen foutief situeert in de tijd of tegenover elkaar. Zo noemde verzoekster Muse Sudi en Omar Finish in Madina district, maar stelde zij dat ze tegen elkaar vochten van 2006 tot 2009 (gehoor 30 januari 2014, p. 15), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt er al in 2002 gerapporteerd werd over gevechten tussen beide krijgsheren en de krijgsheren in 2006 door de Islamitische rechtbanken werden verdreven. Verder noemde verzoekster de Islamitische rechtbanken pas in 2008 (gehoor 30 januari 2014, p. 15), hoewel deze volgens de

informatie in het administratief dossier opkwamen en weer verslagen werden in 2006. Ook over de concrete situatie in Mogadishu met betrekking tot Al Shabaab was verzoekster onwetend en incoherent, wat des te frappanter is gezien zij beweert te zijn gevlucht uit Somalië omwille van problemen met deze groepering (gehoor 29 april 2014, p. 3-5). Verzoekster beweerde dat er in Wadajir/Madina ten tijde van haar vlucht in oktober 2010 een hevige oorlog woedde (gehoor 29 april 2014, p. 3). Gevraagd wie er vocht, bleek verzoekster dit echter niet met zekerheid te weten (gehoor 30 januari 2014, p. 17). Tijdens het tweede gehoor stelde zij dan weer dat het Al Shabaab was die met de overheid vocht in 2010 (gehoor 29 april 2014, p. 3). Zij verklaarde dat Al Shabaab in 2010 naar Madina kwam en er vochten met de overheid in Wadajir en Dharkenley (gehoor 30 januari 2014, p. 8; gehoor 29 april 2014, p. 3), maar zij kon niet aangeven op welke plaatsen in Madina (gehoor 29 april 2014, p. 3) of zelfs in Mogadishu in het algemeen er gevochten werd door Al Shabaab (gehoor 29 april 2014, p. 17). Gevraagd of er bepaalde districten in Mogadishu onder controle waren van Al Shabaab, of juist van de overheid, herhaalde verzoekster enkel dat Mogadishu in handen was van Al Shabaab (gehoor 30 januari 2014, p. 17) en dit sinds een paar maanden voor zij naar Elasha Biyaha vertrok, dus sinds begin 2010 (gehoor 30 januari 2014, p. 18). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de situatie in haar eigen district Wadajir/Madina juist in 2010 gevoelig verbeterde met betrekking tot Al Shabaab. Volgens de informatie had Al Shabaab bepaalde plaatsen in Madina onder controle tot in 2009, maar werden ze sindsdien uit Madina verdreven, waardoor Madina begin 2010 één van de veiligste districten in Mogadishu was. Ook latere berichten tonen aan dat Al Shabaab sinds 2010 in het district weinig invloed had, vergeleken met andere districten in Mogadishu. Het is geenszins aannemelijk dat het oorlogsgebeuren dermate aan verzoekster kon voorbijgaan nu dit uitermate ingrijpend is in het leven van elke familie en verzoekster zelfs net omwille van de Al Shabaab haar land ontvluchtte.

2.8. In het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat verzoekster uitermate weinig bekend is met de onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld in Somalië waarin zij zich situeert. Ten slotte wordt benadrukt dat geenszins van verzoekster een bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische en (socio-)politieke aspecten van Somalië wordt verwacht, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel - met name een 30 jarige vrouw met een voor Somalië bijzondere scholingsgraad die tot oktober 2010 in Wadajir/Madina, Mogadishu gewoond zou hebben - en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeksters kennis over Somalië enerzijds frappant onwetend en foutief is en anderzijds theoretisch en ingestudeerd is. Geenszins kan blijken dat verzoekster in Mogadishu gewoond heeft laat staan opgegroeid is, naar school ging en gehuwd is.

2.9. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "*Concerne: declaration de deces*" van 26 november 2011 en "*Declaration de deces*" van 28 mei 2014. Dienaangaande wordt in het verzoekschrift gesteld "*dat de nieuwe proeven die aanwezig waren werden door de ambassade van Somalie gevraagd. De CGVS beweerd toch dat die proeven niet geldig zijn. De Ambassade heft een confirmatie van dit info gegeven.*".

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zij de Somalische nationaliteit geniet noch van Somalische herkomst is.

Met betrekking tot het attest van 26 november 2011 van "*Hopital de Madina*", waarin gesteld wordt dat F.A.A. opgenomen werd in het ziekenhuis omwille van een schotwonde en de dag erna overleed, wordt dan ook vooreerst opgemerkt dat verzoekster haar Somalische nationaliteit en verblijf in Somalië niet aannemelijk heeft gemaakt en dus evenmin aantoonde dat zij in Somalië getrouwd was met een zekere F.A.A.. Bovendien kan de arts slechts vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hij -rekening houdend met zijn bevindingen- vermoedens

hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004).

Hoewel in het document "*Declaration de deces*" van 28 mei 2014, uitgegeven door de Somalische ambassade in België, de inhoud van voornoemd attest van 26 november 2011 bevestigd wordt, blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de persoon die het attest ondertekend heeft, namelijk dokter S.S.E., op dat moment geen directeur was van het ziekenhuis Madina en dit document dan ook niet in deze hoedanigheid kon ondertekenen. Dit blijkt uit verschillende bronnen die door CEDOCA werden geraadpleegd, alsook uit een e-mail van een medewerker van "*International Committee of the Red Cross*" die de werking van het ziekenhuis ondersteunt. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de bewijswaarde van dit document en werpt opnieuw vragen op over de rol van de Somalische ambassade te Brussel. Daarenboven bleek verzoekster tijdens haar gehoor in januari 2014 niet eens op de hoogte van het lot van haar verdwenen echtgenoot (gehoor 30 januari 2014, p. 12), terwijl deze volgens het attest reeds in 2011 overleden was. Van een asielzoeker kan nochtans worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Van verzoekster kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van haar persoonlijke problemen, wat zij kennelijk heeft nagelaten.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië en voor haar bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK